

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Violetta Osińska

Sędziowie SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2014 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...) przy ul. (...) (...) w S.

przeciwko W. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 1727/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie (sygn. akt I C 1727/12) odrzucił zażalenie pozwanego W. W. z dnia 3 października 2013 roku na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 29 sierpnia 2013 roku.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013 roku sąd umorzył postępowanie i zasądził od pozwanego na rzecz powódki koszty postępowania. Pozwany wniósł zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 4 października 2013 roku. Zażalenie to dotknięte było brakami formalnymi – nie zostały wskazane wnioski skarżącego oraz wartość przedmiotu zaskarżenia. Wobec powyższego wezwano pozwanego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Dotyczące tego wezwanie doręczono w dniu 5 lutego 2014 roku. W dniu 12 lutego 2014 roku pozwany wniósł kserokopię pisma, w którym wskazał wnioski zażalenia oraz podał wartości przedmiotu zaskarżenia. Pismo to dotknięte było jednakże brakiem formalnym – nie zostało własnoręcznie podpisane przez pozwanego, jako że złożona została kserokopia pisma. Wobec powyższego sąd uznał, że braki formalne zażalenia nie zostały usunięte, jako że złożenie pisma dotkniętego brakami formalnymi w wykonaniu zarządzenia zobowiązującego do usunięcia braków formalnych środka zaskarżenia nie może zostać uznane za wykonanie zobowiązania.

W rezultacie określony pozwanemu termin upłynął bezskutecznie – pozwany nie uzupełnił braków formalnych swojego zażalenia. Tymczasem tygodniowy termin do dokonania tej czynności upłynął w dniu 12 lutego 2014 roku. Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz treść powołanych przepisów, dotknięte brakami formalnymi zażalenie sąd odrzucił, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Zażalenie na postanowienie sądu złożył pozwany i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i przyjęcie zażalenia do rozpoznania. Motywując żądanie wskazał, że nie został poinformowany o braku formalnym, nie mógł go więc uzupełnić.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie winno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a zatem winno wskazywać oznaczenie sądu, do którego jest kierowane, strony postępowania i ich adresy, winno być podpisane oraz opatrzone stosowną liczbą odpisów dla doręczenia stronie przeciwnej. Zażalenie winno nadto zawierać także wskazanie zaskarżonego postanowienia oraz wniosek o jego zmianę lub uchylenie jak też zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Zażalenie podlega również opłacie. Zażalenie powinno wskazywać nadto wartość przedmiotu sporu, jeśli od wartości tej zależy wysokość opłaty, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna (art. 126¹ k.p.c.). Jeżeli zażalenie dotknięte jest brakami formalnymi lub jeżeli nie uiszczono należnej opłaty wzywa się stronę do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Treść wezwania skierowanego do strony winna dokładnie i w sposób czytelny oraz zrozumiały wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści. Konsekwencją nieusunięcia braków formalnych zażalenia w określonym terminie jest jego odrzucenie (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Zażalenie pozwanego dotknięte było brakiem formalnym. Prawidłowo więc sąd I instancji wdrożył procedurę naprawczą wzywając żalącego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia.

Braki zażalenia pozwany uzupełnił, lecz pismo w wykonaniu zobowiązania, stanowiąc kserokopię, nie było opatrzone własnoręcznym podpisem. W analizowanym stanie faktycznym istotnym pozostaje, że uzupełnienie zażalenia dokonuje się w odrębnym piśmie procesowym. Pismo to stosowanie do treści art. 126 k.p.c. winno być więc opatrzone podpisem strony. Brak w tym zakresie nie powinien jednak skutkować automatycznie- jak ma to miejsce w tej sprawie odrzuceniem zażalenia. Nie należy bowiem- w ramach odstępstwa od zasady wyrażonej w art. 130 k.p.c.- odrzucać zażalenia w związku z brakami pisma wniesionego w celu uzupełnienia stwierdzonych w niej braków, lecz wezwać stronę do ich usunięcia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...))

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł stanowiąc jak w sentencji. Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...).

(...)